

Boks 3. Marginalskatteberegning ekskl. kirkeskat for lønmodtagere før og efter reform. Pct.				
	Før reform		Efter reform	
	Sats	Bidrag til marginalskat	Sats	Bidrag til marginalskat
Arbejdsgiverbidrag	-	0,0	10,0	10,0
Arbejdsmarkedsbidrag	8,0	8,0	8,0	(1-0,1)*8,0 = 7,2
SP	-	0,0	2,0	(1-0,1)*2,0 = 1,8
Indkomstskat svarende til topskat	59,0	(1-0,08)*59 = 54,3	49,3	(1-0,1)*(1-0,08-0,02)*49,3 = 39,9
Marginalskat før aftrapning		62,3		58,9
Aftrapning af personfradrag, beskæftigelsesfradrag, børnefamilieydelse samt ligningsmæssige fradrag.	-	0,0	4,0	(1-0,1)*(1-0,08-0,02)*4,0 = 3,2
Marginalskat i alt		62,3		62,1
Anm.: For de cirka 0,1 pct. af skatteyderne, hvor fradrag og børnefamilieydelse er fuldt aftrappet, vil marginalskatten være 58,9 pct. ekskl. kirkeskat efter omlægningen.				

For personer med indkomst over cirka 780.000 kr. vil person- og beskæftigelsesfradraget være fuldt aftrappet. Aftrapningen af børnefamilieydelse og ligningsmæssige fradrag vil imidlertid medføre et bidrag til marginalskatten på 3,2 pct. point for den langt overvejende del af denne personkreds.

I tillæg til ovenstående kommer, at den nuværende ordning med et indkomstafrappet nedslag i ejendomsværdiskatten for pensionister foreslås udbredt til alle boligejere. Nedslaget udgør (for ejendomme erhvervet efter 1. juli 1998) 4 promille af ejendomsværdien, dog maksimalt 6.000 kr. pr. helårsbolig.

Grundlaget for indkomstafrapningen udgøres af den del af personlig indkomst plus positiv netto-kapitalindkomst plus aktieindkomst (over 5.000 kr. for enlige og 10.000 kr. for ægtepar), der overstiger 148.500 kr. for enlige og 228.500 kr. for ægtepar. Nedslaget aftrappes med 5 pct. heraf, svarende til en forøgelse af marginalskatten på $(1-0,1)*(1-0,08-0,02)*5,0=4,0$ pct. Den berørte personkreds skønnes at omfatte cirka 100.000 personer.

5. Omlægning fra indkomstskat til arbejdsgiverbidrag

Indførelsen af arbejdsgiverbidraget er det centrale finansieringselement i oplægget. Teknisk flyttes en væsentlig del af beskattningen af lønindkomst fra lønmodtagere til virksomheder. Ved uændret, aftalt løn medfører dette en tilsvarende forøgelse af de samlede lønomkostninger.

Den umiddelbare virkning heraf er en betydelig forringelse af virksomhedernes konkurrenceevne. På sigt vil lønmodtagerdelen heraf nedvælttes i lavere løn, jf. afsnit 11, og størrelsesordenen af virkningerne på konkurrenceevnen afhænger af tempoet for nedvæltningen.

Satsreguleringen af indkomstoverførslerne indebærer, at forholdet mellem løn og overførsler bevares uændret, uanset omfang og tempo i nedvæltningen af arbejdsgiverbidraget. I takt med, at bidraget medfører en afdæmpning af lønstigningstakten slår dette således igennem på indkomstoverførslerne. De lavere satser for overførsler neutraliserer derfor en del af indkomstskattelettelserne for overførselsmodtagerne, således at modtagere af skattepligtige overførselsindkomster og lønmodtagere i udgangspunktet stilles ens.

Indførelsen af beskæftigelsesfradraget betyder dog, at forskelsbeløbet – dvs. gevinsten ved at gå fra overførsler til beskæftigelse – forøges.

6. Erhvervsbeskatningen

Indførelsen af arbejdsgiverbidraget påvirker som udgangspunkt kun investeringerne i danske virksomheder marginalt på langt sigt. Det skyldes, at fradragsværdien af investeringsudgiften tilnærmelsesvis modsvarer den fremtidige skat på et investeringsprojekt, der netop er rentabelt før skat.

Det betydelige mer-provenu svarende til netto 6-7 mia. kr. vedrørende selskabsbeskatningen medfører en tilsvarende belastning af selskaber-